

Volim svoj posao

Branislav Babin je rođen 1992. godine. Osnovnu školu završio je u Starčevu, a Elektrotehničku školu, smer računari, završio je u Pančevu. Nakon toga, odlučio je da se zaposli u porodičnoj firmi gde je radio nekoliko godina. Nakon raspisanog konkursa od strane NIS-Gasprom nefta, od 1. januara prošle godine počeo da radi na Aerodromu "Nikola Tesla" u Beogradu na random mestu vozač-punioc, opsluživanje aviona gorivom. Nije ni sanjao da će raditi ovako zanimljiv posao i da će biti u kontaktu sa svim vrstama letilica koje krstare našim nebom.

Kako je izgledalo vaše detinjstvo u Starčevu?

- Iako sam bio prilično nestašno dete to nije smetalo da budem odličan učenik. Letnje raspuste sam provodio na Dunavu, popularnom kupalištu "Milje" gde su deda i baba imali vikendicu. Što se sporta tiče trenirao sam odbojku šest godina, pokušao sam i sa drugim sportovima košarka, karate, fudbal... Sve se završavalo sa jednim do dva treninga... Imao sam i prolaznu fazu folklora ali odbojka je očigledno bio sport kojim sam želeo da se bavim. Nekoliko godina sam bio član DVD-a "Starčevo", išli smo na takmičenja, osvajali smo pehare ali kasnije se taj podmladak rasformirao.

Zašto ste odabrali računare kada je vaše školovanje u pitanju?

- Odrastao sam u vremenu kada se kod nas desila ekspanzija računara, kada je počelo da bude uobičajeno da svaka kuća ima kompjuter. Kao i većina dece prvo sam se zainteresovao za igrice, kasnije su to bile zahtevnije igrice koje su zahtevale nadogradnju samog računara tako je krenulo svojim tokom. Sam svoj majstor, stalne prepravke obaranje sistema - ušao sam u srž materije tako da sam poželeo da se školujem po pitanju računara. Jedno vreme sam radio servis računara ali ja sam u periodu života kada ne bi trebalo da budem zatvoren u četiri zida i bavim se elektronikom. Neostvorena želja mi je bila da upišem montažu, video zapis, fotografija, postojao je taj smer kao celina školovanja ali previše je skupo bilo za porodični budžet tako da sam odustao. Danas se fotografijom bavim iz hobija.

Došlo je vreme kada vam je trebalo više od roditeljskog džeparca?

- Naravno, kao i svi ljudi koji izadju iz perioda adolescencije dodje vreme kada treba da se zaradjuje za život. Imao sam tu sreću da me je radno mesto čekalo u porodičnoj firmi. Najpre sam imao planove da odem u Rusiju da na neko vreme da radim, međutim od te zamisli sam ubrzo odustao posle razgovora sa ljudima koji su se odande vratili. U međuvremenu sam položio ispit za B, C i E vozačke kategorije i pridružio se poslu sa ocem i dedom na stovarištu ogrevnog materijala koje je u našem porodičnom vlasništvu. Nakon dve godine provedene na stovarištu konkurisao sam na konkurs koji je izbacio NIS-Gasprom neft. Posle dva meseca dobio sam poziv da se odazovem na test koji sam uspešno rešio. Potom sam pozvan na razgovor i dobio sam posao na Aerodromu. Mislim da u mi za radno mesto najviše zaslužne vozačke kategorije koje sam dobio još po starom zakonu o saobraćaju, s obzirom da sam mlad

čovek, posao sam dobio bez ikakvih problema.

Šta je konkretno vaš posao?

- Odmah da kažem da nisam ni sanjao da na opsluživanju aviona gorivom na beogradskom aerodromu rukovodi NIS. Mislio sam da taj posao rade aerodromski radnici. Moj posao je da dovezem posebnu cisternu sa avionskim gorivom do parkiranog aviona i natočim mu unapred predviđenu količinu goriva. Imam tačnu putanju kojom se krećem a postoji i tačna putanja kojom se kreću avioni koji dolaze na utovar goriva. Sve se nauči, pravila se poštuju posao je vrlo odgovoran. Moram priznati da je naš aerodrom jedan od retkih u svetu gde avion koji je u tranzitu za svega 30 minuta može da sleti, istovari putnike, natanka gorivo i uzleti.

Da li je bilo situacija koje ćete posebno pamtiti?

- Sigurno ću pamtiti vojnu paradu u Beogradu kada sam jedini ja od kolega bio u Batajnici da punim gorivom vojne akrobatske avione "Striži" koji su kao gosti učestvovali na paradi. Pamtiću i situaciju kada su nas zadesile poplave prošle godine: punio sam gorivom sve helikoptere koji su učestvovali u humanitarnim akcijama i akcijama spašavanja. Pamtim i avione koji se retko vidjaju na našem nebu kao što su Boing 747 ili Erbas 380 koji primaju 300 do 400 putnika i koji su prave leteće tvrdjave. Poredjenja radi, naš Erbas avion primi oko 160 putnika. Često vidjam poznate ličnosti kao što su Federer, Đoković, mnogi glumci i političari. Imam priliku da letim u cesni dok traje obuka nekog od budućih pilota, prvom prilikom ću se prijaviti pa da i to probam.

Kakvi su vam planovi za budućnost?

- Voleo bi da ostanem na ovom radnom mestu ali stalno mi se produžava ugovor. Ako jednog dana potpiešem ugovor na neodredjeno vreme onda ću ispuniti sve svoje želje. Ako se slučajno desi da ne potpiešem taj ugovor onda ću verovatno pokušati da odem negde u inostranstvo gde su mnogo veće mogućnosti. Na kraju krajeva uvek mogu da radim posao za koji sam školovan a sa kojim sam i započeo svoju radnu karijeru.